

KĀZAS KĀ PASAKĀ

PĀRIS: Baiba Damaļte Špiša un Artūrs Špiša

ORGANIZĒ: Crystal Events

FOTO: Kristaps Hircs

Provokatīvais jautājums dziesmā – vai tu mīlēsi, kad man vairs nebūs sešpadsmit, – ir atbildēts. Viens Baiba un Artūrs ir atraduši atbildi. Viennozīmīgu jā. Viņi iepazīnās vēl tad, kad cēdēja skolas solā. Tā sākot, saldo sešpadsmit skolas laiku simpātijas šoruden uzplauka visā krāšņumā. Sākumā viņi bija pārliecināti, ka paši ar visu tiks galā, bet, kad aizbraukuši uz noskaņīto svīnību vietu un ieraudzījuši āra telti, sapratuši – nebūs labi. „Mēs zinājām, kā vēlamies izskatīties pašī, bet to, kā sapost telti, gan nē,” atceras Baiba.

SIGITA DANILIČA

T: +371 25206100

Mēdz teikt, ka labi saplānots darbs ir puse no padarīta darba. Es pat teiktu – vēl vairāk. Tas ir kā kartē atzīmēts ceļojuma galamērķis, nekļūdīgi un precīzi. Šovasar neskaitāmas šādas neaizmirstamas atzīmes mīlestības kartē palīdzēja iezīmēt kāzu un pasākumu aģentūras *Crystal Events* vadītāja Sigita Daniliča un viņas radošā komandā. Kad viņu rokās nonāk atbildības atslēga, tā atslēdz iedvesmas un fantāzijas vārtus kāzu pasaulē. Kāzu aģentūras vizītkarte ir paveiktais darbs un jauno pāru atsauksmes par piedzīvoto. Četri no pāriem labprāt dalījās savos iespaidos un ļāva ielūkoties aiz viņu kāzu pasaules vārtiem.

PAŠIEM SAVS ENĢELĪTIS

Līdz kāzām bija atlikuši vien divi mēneši, kad Sigita pārņēma organizēšanas stafeti. Viņa stāroja no idejām. Sigita ieteica kāzām piešķirt tematiku un krāsu. Tālu nebija jāmeklē. Pirmo reizi, kad trijotne satikās, kāzu organizatore pamanījusi līgavas koši oranžās bikses. Dzīvīgā krāsa atstaroja no vien līgavas dabu, bet arī raisīja asociācijas ar kāzu laiku – rudenī. Aktivējās sarunās viņi uzdūrās vēl kādam interesantam faktam. Līgavainis sava rātnā un paklausīgā rakstura dēļ bērniībā iesaukts par enģeļi. Atklājums bijis tik aizraujošs un aizkustinošs, ka enģeļu tēma kļuvusi par kāzu tematiku. Pilnībā uzticējullies enerģiskajai, pretimnākošajai kāzu organizatorei, kura neatteica tikšanās pat pusnakts stundā, Baiba un Artūrs pilnīgā mierā gaidīja savu kāzu dienu, palaudamies arī uz Sigitas ieteiktajiem frizūru un grima speciālistiem.

APZINĀTAS SAKRITĪBAS

Septiņā septembra rītā pāris pamodās septiņajā Piena muižas numuriņā. Jā, un viņi nekur nēstēdzās, jo iepriekšējā vakarā jau bija feiti ieradusies, lai kopā ar vedējiem baudītu tās atmosfēru. Sakritības, pārējās gan apzinātas, sekoja visas dienas garumā. Pāris izvēlējās pavadīt dienu vietās, kas abiem sirdij tuvas. Sālaulājās šarmantajā Kuldīgas baznīcā un pēcāk, vēja un pludmales kāpu vilināti, devās Liepājas virzienā. Jaunā sieva atceras, ka todien arī bijis tik karsts, ka varējies redzēt, kā puķes plaukst. Tā bija īpaša diena, kurā piepildījās Baibas sapnis - atvērt baznīcas durvis, stāvēt līdzās tētim.

VAI TĀ IR PASAKA?

Pāris līdz pat pēdējam mirklim nezināja, kā izkatsies kāzu dekorācijas. Viņi pilnībā uzticējās Sigitai un ļāva sevi pārsteigt. „Tā ir labāk, nekā visu laiku turēt roku uz pulsa,” pārliecināta ir Baiba. Uzticēšanās vainagojās pārākumiem. Viņu lielākais uztraukums - svinību telts - pārtapa brīnišķīgā pārsteigumā. Sniegbaltā audumā ievītā telts ataināja no elegances un smalkuma. Īpaši Baibas un Artūra kāzām patūtijs kapučīno krāsas paklāji ar Sigitas gādību mēroja ceļu no Beļģijas, lai izkrāsotu telti maigumā. Izsmalcinātās lustras noraudzījās uz oriģinālo, ziediem bagātīgo galdu izkārtojumu. Katrai viesu kompānijai bija savs galdiņš. Tāds - ar raksturu. Viēni izņēma nerātno engolīšu vietas, citi žaloja, sašēduli ap mīlestības engoļu galdiņu. Engoļi bija visapkārt. Porcelāna figūras veidolā nolaidās uz jaunlaulāto galda, paslēpās īpaši veidotās šampāniša pudeles etiķetē, uz ziedu vāzes sāniem un rotāja rūpīgi gatavotās galda kartes. Kārumnieki laimē ietrisējās, ieraugot saldumu stendu. Dzidras stikla burkas, pildītas ar košiem našpiem - ledenēm, čaukstošos papīros, šokolādes konfektēm oranžos kaļociņos, turpat aromātiskas avenņu želejas un raībi ieskti glazūrā. Katra dekorācija bija pārdomāta līdz smalkākajai niensei. To visu ieraugot, pāris atzina, ka viņi bija atraduši skaistu svinību vietu, bet bez Sigitas radošā pieskāriena, bez viņas zināšanām un organizētājas kāriena tā nekam nebūtu šīs dienas valdzinājums. „Ir vērts piesaistīt profesionāli, lai viss ritētu raitāk, kvalitatīvāk un būtu mazāk stresa,” Baiba novērtē. Sigita bija parūpējusies par ikvienu, arī par kāzu jaunākajiem viesiem.

Elpo airturēji, viesi noraudzījās, ka 1000 sveču burciņu, ietērptu lirāsainās mežainēs, piepildās tuvāk ap kārtmi ar romantisku, mīlestības pilnu noskaņu. Ir neiespējami nesajust mīlestību, kas staro no Baibas un Artūra, pat debesis nostājusies viņiem labvēlīgi, laikam jau tāv atstājusi arī Sigitu.

ATPŪTAS STŪRĪTIS KĀ MAGNĒTS

Koku pavēni, zem zvaigžņu pieblīušā debesjuma pavēnās valdzinošs skats. No koka uz koku vijās neskaitāmas spuldziņu virtenes, kas rāmi apspīdēja chillout zonu - pilnīgs Sigites pārsteigums jaunajam pārim. Romantiski vintage stila krēslī ar mikatiem, mežģiņu rotātiem spilveniem aicināja piesēst. Vīrs galvas kā divi mirdzoši pilnmēneši zaigoja lapiņu savītas lustras. Zāfē nokliāto pēli sildīja greznos svečturos sasēdušās sveču liesmas. Jau iztālēm uzmanību piesaistīja baltie vējluktunī ar sveces liesmu sirdi. Romantiskā atpūtas vieta piesaistīja kā magnēts. Baiba atceras, ka daudzi viesi gājuši arī smēķāt un pazuduši uz neierasti ilgu laiku. Skats bijis tik iespaidīgs, ka laiks apstājies.

VECĀKI IEŠŪPO DZĪVĒ

Liepājas kāpā malgi un šķelnīgi muzicējo grupa *Dzelzs vilks*, kad caur sveču gaismas ceļu Baiba un Artūrs simboliski iestūrēja savā kopdzīvē. Īpaši mičošanai sarūpētās šūpoles ne vien mirdzēja pārju rotājumos, lampiņu virtenēs un ziedos, bet arī sildīja skaisto kopā būšanas mirkli. Kā bērni, kas izšūpoti vecāku rokas, viņi iešūpojās savā kopdzīvē. Vēl ilgi pēc kāzām viņi sajūminās par šiem priekā un krāsu piesātinātajiem mirkļiem un nebeidz vaicāt - vai tiešām šī pasaka tika radīta tieši viņiem?

KĀZAS

GAIZINKALNA VIRSOTNĒ

PĀRIS: Dace Lazdoka un Jānis Lazdiņš

ORGANIZĒ: Crystal Events

FOTO: Gatis Ločmelis

Viņš, pārliecināts ieskaucoties uz Gaižinkalna, un viņa, maģija pilnā maģiķe, šķērsmašīna mēroja tālu ceļu, lai sagustu vienā otrā tūtu. Jautā reģis, ka kopā nebūtu tik daudz kilometru, lai varētu saņemt visas apstākļus apkārt zemei. Lai gan mīlestībai šķēršļi mēlēm ir par īsu. Pēc cetūru gadu bija pamācījis turais lauks vajadzēt robežas.

ZAĻĀ GAISMA KĀZU ORGANIZATOREI

Dāce ar degami sirdi metās kāzu organizēšanas karuseli. Lai uzzinātu kāzu knifus jeb ieskatītos kāzu organizēšanas ABC, viņa nevilcinoties pieaicās Līgavu skolas kursiem. Tur iepazīs ar kāzu organizatori Sigitu. Sākotnējā līgava bija pārliecināta, ka kāzas ir pārāk intīms process, lai to organizēšanā iesaistītu profesionāļus. Tomēr viņi saprata, ka ir vajadzīga palīga. Kāds, kuram uzticēties un ar kuru dalīties savās sajūtās. Sigitas zināšanas palīdzēja saprast ne vien to, kā ideja pārtop rezultātā, bet arī palīdzēja aptvert kāzu izmaksas. Tajā pašā laikā līgava priecājas, ka arī pati varējusi iesaistīties un kontrolēt organizēšanas procesu.

LAULĪBU CEREMONIJA 311 METRU AUGSTUMĀ

Beidzot arī Latvijā bija atļauts rīkot laulību ceremoniju brīvā dabā. Ārpus telpām. Ārpus ierastajiem rāmjiem. Tieši to viņi meklēja - kaut ko neparastu. Trīs simt vienpadsmit metru augstais Gaižinkalns bija perfekta kandidāta. Vide savaldzināja. Siena līpas un īpaši šim pasākumam kūtas fuksiju rozā sēdiņas un spilventiņi nodrošināja komfortu ceremonijas laikā. Zemes un saules toni citronos un laimos atgādināja, ka laime pie mums atnāk caur mīlestību, krāsām un smaržām. „Indiešu kultūrā zaļā ir mīlestības krāsa,” savu izvēli pamato līgava.

SVINĪBAS SIT AUGSTU VILNI

Svinības turpinājās Mārcienas maģi. „Sigita bija pastrādājusi brīnumu,” viņa daļās atmiņās. Svinību tēla, kas pēc ziemas bija krietni noakumusi, bija atguvusi spožmi un grāciju. Smalks audums, rūpīgi drapējumi telti pārvērtā līdz nepazīšanai. „Sigitas strādāja kā moza skudriņa. Viņa bija visur, bet tajā pašā laikā bija nemanāma.” Dāce novērtē. Ar elegantu čačača un sausas kolektīvi pāris atklāja svinības. Dejas remdēja vien gaiļa dziesma ritusmā. Jaunais pāris priecājas, ka valkārs nebija pārsātināts ar atrakcijām, bet varēja brīvi baudīt pulsējošo laimes atmosfēru. Lai arī pāris atteicās no ierastajām tradīcijām, vienu viņu pataupīja - mičošanu. Naktij zaigojot, viņi atdēja cauri brīnumvečiņu alejai un nonāca uz vientuļas salīpas ezera vidū. Tur bija tikai viņi. Un vodāji. Un abu mīlestības solījumi, kas kopā ar ūdeni ligojošām evocām tāmi aizslidēja piebriedušajā vasaras naktī. Aizslidēja pretī piepildījuma. Tajā pašā dienā, kad mīlestības kartē iemirdzējās Dāces un Jāņa zvaigzne, laulības ostā iestāvēja arī Dita un Mārtiņš. Sigitas ar nerimstošu enerģiju un iedvesmu piedalījās abu kāzu organizēšanā.

Ģim svinību teltī, gan fotogrāfi, gan viesi sagaidīja Jāņa māti bērzu blūzīti ziedu kompozīcijām, kur paslēpušās citronu un laima šķīļi. Speciāli tūti līvu galdā: ieskāva apļveida galdus, uz kuriem netaujas fuksiju krāsas sveces. Visapkārt mirdzēja gaubis un mīlestības.

PIENĀKUMI - DALĪTS AR DIVI

Jauņa pāra atbildība lielajā dienā apņemas abas divas piensākumtēmas. Pirmais – bija jāsarunā ar Viņu, tur esgā, lai dod savaiņu laiku. Otrais – pirmā jāpārbauda uz kādu organizēšanas prioritāti un spēju uzminēt pāra vēlmes. Dabā kurš no uzdevumiem bija sarežģītāks? Amurā savī no kānes kasī pa atlēģas daurumu ielūkoies savā kāzu dienas atzīmē vai arī dialogu ar debetāim? Lai vai kā, katrs puše savus piensākumus pilētāja telcomi. Līga un un līgavainis rūpējās, lai no debesīm birstošās lētās lāses pārvērstos spilgtā un nerimstošā priekā salētā, savukārt Sigita izdevās pārvērst pāra sapņus īstenojā.

AR TAURIŅU SPĀRNU VIEGLUMU

Tauriņi kvudināja vēderu, ne tikai todien, kad Ūta un Mārtiņš viens otru ieskatīja, šo bija kārt ar šājo vīmīgajā jūtīgā dienā. Ar maigom spēnu vārio niemi te oļā la mes ielāsējās pakrūtē - dzīvīgi un aizkustinoši. Košē un samītaimie tauriņi kļuva par kāzu vēstnešiem. Tie kautīgi slēpās ziedu kompozīcijās, draiskojās greznajās tēloj. dekorācijās. Pat nolaidās uz mīlestības vēstuleim, kas sarindoja būtis ar tauriņa spārnu vieglumu. Kāds draiskais lidojājs paspēja apskatīt svēces vidūdi, bet oīs, spārnu izpletis, taulojās uz šokolodes ombļiemā. Tie bija visokārt.

UN SAPNIS TOP ĪSTS

Tētiš Ditu izdeva pie viņa pusceļā uz altāri – ap mōram tur, kur pirmā reizi viņa ar Mārtiņu radīja vas rokās – teju pus dzīvas arpakā. Taj gan kāzu scenārija netika veidots pēc tradīcijām, šīs žests simboliskā nozīmēja daudzi.

Protī godrāz lom parīs ceļā, varē rožlapiņu klātā ziedu, mīldrot priekā asarām turīniēku un draugu acīs. Viņu rokās, gavilējot vādekliēm un svētku baltēn, varēja sadzirdēt tauriņu deras. Viss izskatījās un bija pat vēl labāk, kā Ūta šo dienu bija skatījusī garī acīm jau kopā meoītnē. Ceromā nija brīvdabā, maigā, šo, gleznāim romantiskāis gaidīs, atīgu instrument, taurnē, vādekli – vis nevainojamā un pārdomārs. „Mēs, sapni bija sadzirdēt, un saprasti,” viņa priecāsja. Kāzu organizētāju ianestā būta trāpīja pieš, desmitniekā, viņa īn pārtiecināta, ka tikādi jau nemaz nevar būt, ja cilvēks mīl savu darbu tā kā Sigita.

Ne vēlā pērim un viesiem sejošmā emīlāsējās acīs, ieejojī Bīles namā, kur svīnība zāli piepūlēja greznā svētku atmosfēra, papildināta ar tauriņu rotāligumā, dotajās – galda kartēs, saldumu galdā, ziedu doīto, ratiņās uz galdēm, krāsū un smaržu, buketēs.

KĀZAS AR TAURINA PIESKĀRIENU

PĀRIS: Dita Kurme un Mārtiņš Kurmā

ORGANIZĒ: Crystal Events

FOTO: Ilga Bēdīte

„No maģiskā pirmā reize, maģiskā tauriņa, pat sēdēt mēdēt un sēdēt. Haha, kas parim dzīves labāk esmu bijusi un vēl tikai hohu, senā pāri seomā, ka šī dienas mīklis bija vādekliem, kurš iespējams nokārt, samē kāzu dienas te apskatīt dābi Ūta. Tā dienas apjūtas atbēdi šo tūlā, gan sapņiem.”

KARALISKĀS KĀZAS

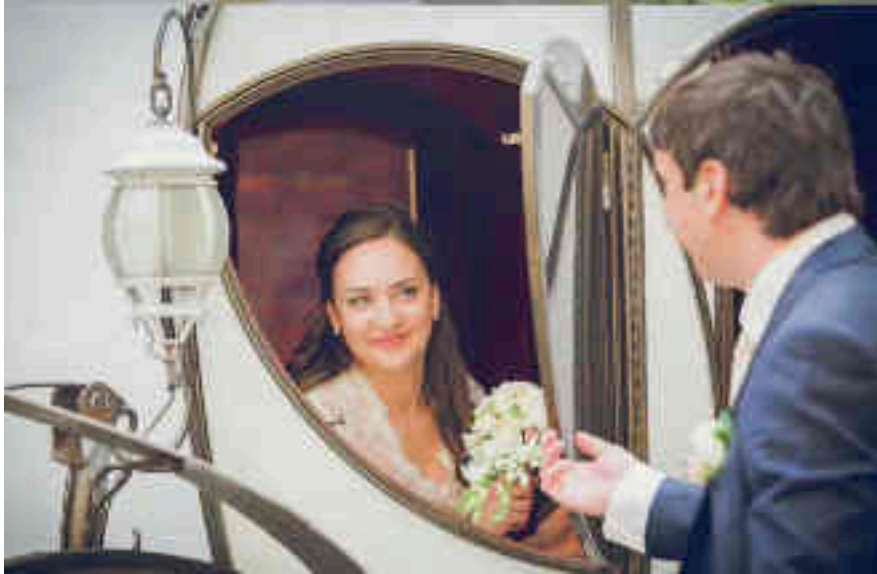
PĀRISI: Karīna Zabavina un Grigorījs Zabavins

ORGANIZĒ: Crystal Events

FOTO: Džeina Saulīte

Eiropā ir divpadsmit karalistes. Katrā ar savu unikālo tēmu un krāsu. Katrā ir karalieni. Viena tūpat īpaši karalimā iekandināja cilvēka un zvānu tēpa) Latvijā. Šis gan ir simbolisks, bet ne mazāk krāsns, iespējams un teātrizēts.

KĀZU ORGANIZATORI NOSKATA DRAUDZENES KĀZAS

Karīna un Grigorījs ceļ ar Sigitu krustbūdas pērisām ne auši. Draudzenes kāzās viņi pirmo reizi ieraudzīja Sigitas raksturu – skaistu un nepārspētu. Pēris bijis sajūmā par kāzās uzburto noskaņu. Viņi saprata, ka arī savas kāzas vēlas justies īpaši. Bez rūpēm, bez satraukuma par sīkumiem. „Mēs gribējām baudīt prieku, mīlestību, svētku noskaņu un savu viesu klātbūtni,” stāsta Karīna. Šeit uz mēnešiem pirms laulības dienas pāris satiekas ar Sigitu, lai tarunātu kāzu plānošanas gaitu. Satiekot Sigitu, viņi izrunāja galvenās vadlīnijas, bet vizuālo krāsošanu ieraudzīja vien kāzu dienā. Daudzas dekorācijas un akcijas bija pārsteigums ne vien viesiem, bet arī pārim. Viss iesāvēja no pārisotām detaļām, kas satiekas kopā brīnišķīgā mozaikā. Divi galvenie puzzle gabaliņi – Karīna un Grigorījs.

KARALIS SATIEK KARALIENI

Ideja par kāzām karaliskā tematikā dzimus nāvikam spontāni. Kadā pirmskāzu plānošanas sarunā abi darīja ļoti dialogā, kurā Karīna nejauši izteikusi frāzi, ka Grigorījs varētu būt nevis vietas īpašnieks, bet karalis. Mijot atbildes, viņi nebija jāgaidīja, jo es būšu tavs karalis, bet sarak, ka tu būsi mana karaliene? Sākumā abi smējās par atrasto salīdzinājumu, bet ideja iedrošināja iekšējo baibi, kas radīja lūzju, ka tieši šāds tonis ka varētu būt nestandarta kāzu trumpis. Dalījās iesāvē ar Sigitu, un joks pārtapa īstotībā. Puzesāts zilā jēd midnight blue krāsā slijuva par kāzu krāsu. Vēlāk kontrastam tā tika papildināta ar zeltu un svētku balno tēni, bet Sigitu ienesa rotaļīgumu, pārvienojot maģi nozē.

UN SĀKUMĀ BIJA KURPES

Kāzu organizēšanas process sāvēs ar Igvānu tēras meklējumiem. Kopā ar uzdevumu kāzu organizatori viņa dēvēs klēns medībās pā kāzu sāoniem. Karīna pircēja par Sigitas klātbūtni, saubu nebija. Sigitu i tēca gaume. Bet, kad saceratēdas, ka kārotā modeļa nav pūvēsas meklējumiem glōhālsjā ūmeklī. Draudzenes gan domāja, ka tā nav labā ideja – pūrt Meitu bez iaiņāšanas. Bet Karīna ustāja, sakot, ka viņa joti labi zina, kācu kleitu vēlas un tā tē iekāte ir mugurā. „Prābērnās netvort kāzu sūltu ir grūti tēn, kur nev pārlēdētāt,” viņa saka. Štarp sūntiem balto svastuļu Karīna slaidē zināja, kurā ir viņas. Grēznā, atot kācu krāsas kleitē, darīnāta no smelka mēģēņu audumā ar elegantu tēpi mugurpusē iekārtās satē oolē, bet pāri ar Karīnu neatvārdāmi. Kei sei lielākā priestēvēja mēnses Hiltone

kollekcijā esošās kurpes, kuras līgava neapzinātī iegādājās pirms vairākiem gadiem. Izticājams, zvans parādīs, kas ne reizi netika tavī listas. Vai arī otra variācija – tās gaidīja savu, tieši iznācēju Karīna un Grigorija kāzu dienā.

KARIETĒ CAURI VECRĪGAI

Kāzu mē Grigorija sagaidīja Karīna un pamanīja līgavas pusi! Izticīga vieta, tieši tur, kur abi satikās pirmoreiz, pie Angļiņu buerītas. Tikšanās turpinājās kā romantiska fotosesija, kurā abi baudīja divvientulību. Nesīti izstāstīta stāģas, kad jaunie pāri neparedzīgi gaida kāzu viesi. Romantiskais izbrauciens bija nudaļ karaliskis, jo abi zināja, seņon iespaidīgā karietē. Nučienis pāri ievāzēja pašindj tuviem un asociācijām bagātām vietām, izmetā Filmu ceļu Vēmanes oārzu, kur Karīna pavaicāli ne vienu vien bērnišas mirkli. Šeit tam elovān pā Vēnigim bruģētajām ielām Doma laukumā virzienā. Baudot griezņajā karīnē, viņi sajūtas kā īsta karietē. Givāku pūlim paļņ rozes, parādījās tautas deju kolektīva brāmaorlestri de otāji Jāņgas Ludboržas vācīoā. Raitā solī viņi izveidoja gatvi, kuri cauri aicināja im Karīnu un Grigoriju. Laibe vēlējumū pavaicā, pārt, šķērsloja deļoājū vāleju. Viņi bije sajūtmū par Sigitās informā, ve, jo vairāks – Sigita bija paripējusies, lai deļotāji būtu stāpī mianāghe blūe krāsas tautastāroos, kas speciāli im kāzām mēroja ceļu no Kurzemes „Mums azīm mīrotāja azis,” imoējās dalis Karīna.

VIETA AR VĒSTURI - BENJAMIŅU NAMS

Meldēlat svīnību vietu, pāto redzes okāronāca 19. gadsimta griezņais kultūras mantojums – Benjamiņu nams. Vieta stātoja no karaliskās auras. Turklāt viņus priecēja nams senatnīgais stāsts, kas vēsūje par tā īpašniekiem – Benjamiņu pāri, kas neoficiāli tika kronāts par latvijas karalpari. Šis leģendārais vēstures lapaspuses savaldzināja un viņi toāis – jā. Likumi un viegli spēlēt stāgu kvartetam, ja Benjamiņš nams kāpnorē augšup sāpa Karīna un Grigorijš. Viņū doās, nesdems laulības gredzenus, kas gliki iesūprināš ziedu spilvērtina, gāja pa priekšā kā zinnesis. Bija pienācis brīdis, kad 14-gadu ilgā kopdzīvo tika saistīta mīlas saistēm 14. Jūnīa dienā. Tādēn Karīna pirmo reizi ieraudzīja gredzenus, kas mūžam rotās viņas zeltānā. Tas bija Grigorija pārstāģuims sievai. Jau kā vīrs un sieva jaunais pāris desīs uz Benjamiņu nama terasi. Menīgais numurins ar izteju ut terasi vada saur ekokluzīvo Benjamiņu pāra kādrāzēģe guām staou, Griezņū un izsmalcinātē. No terases karaliskā maniorē pāris simtēolski savnīcītojās ar viesiem – majestātski pārnāģot ar roku. Tā vēnēja būt zīme, ka kāzu oficiālā daļa ir beigusies.

